

1

Català enfront de castellà, aragonès i occità

Mut/cast. i arag. mudo; oc. müit

(ALDC, I, L 12. *Mut*)

La llengua històrica catalana, és a dir, el conjunt de dialectes que la formen, presenta trets generals que contrasten amb els que ofereixen les llengües veïnes, el castellà, l'aragonès i l'occità. Així, aquest mapa presenta l'evolució del llatí MUTU > *mut* (a través de les fases **mudu* > *mud* > *mut*), solució que contrasta amb la del castellà i aragonès *mudo* pel que fa al

tractament de la -T-, i amb la de l'occità *müit*, pel que fa a la ū llatina que es palatalitza. Les excepcions només apareixen en petites àrees perifèriques de transició, com són algunes poblacions de la Ribagorça aragonesa, *mudo*, i Formiguera, del Capcir, *möt* (amb un començament de palatalització de la vocal), un típic subdialecte híbrid de català i occità.

